

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Venatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

men facit prius ea, quæ dilatatione nõ recipiunt, vel quæ necessario præcedunt inventarium, vt perferatio substantiæ hereditariæ, vel ea, quæ nullo modo possunt obesse pupillo, sed bene prodesse, non præsumitur in dolo: secundum Bar. supra. Modus autem faciendi inventarium habetur c. de admitt. l. tutores. & de quibus debet fieri, in d. l. tutores.

MATER filij tutelam perdit, vel si incontinententer viuat, vel si ad secundas nuptias transeat: see. Pan. in c. vxoratus de cõuer. coniu. de quo est gl. quã sequitur Bal. in auth. matri, & auia. c. quam. mu. tu. of. fun. po.

VAGATIO.

Vagatio mentis ex propositio in orationis peccatum est. & tollit fructum orationis secundum Th. secunda secunda. q. 83. a. 11. & est filia aciditæ. Quando autem peccatur vagando in officio, supra, Hor. §. 19. contra quod dicit Aug. Psalmis & hymnis cum oratis Deũ, hoc versetur in corde, quod profertur in ore.

VANAGLORIA.

Vana gloria, supra, Gloria mundana per totum.

VASASACRA.

Vasa sacra munda seruari debent, & solum à factis hominibus tractari de custod. eueh. c. 1. & facta inutilia vel consumpta vetustate debent comburi, & eorum cineres in loco honesto, ne cõculcentur, reponi. c. altaris. de cõsecr. d. 1. & c. in sancta. de re. do. c. ad hæc. Quomodo, & quando est mortale peccatũ tenere immunda huiusmodi, supra, Corporale, §. 1. à quo possunt consecrari, supra, Consecratio, §. 1. 2. & quàm graue delinquit ministri in huiusmodi negligentes.

VECTIGAL.

Vectigal, supra, Gabella, per totum.

VENATIO.

VENATIO triplex, vna hominũ oppressiua, quæ semper prohibetur. d. 6. c. non est. §. is itaque. in fin. Alia arenaria cũ bestia dentata, quæ similiter prohibetur. c. qui venatoribus.

d. 86. Alia est quæ exercetur in capis & syluis, capiendõ animalia, quæ nullius particularis personæ sunt, & hæc licita est secundũ se, quia naturaliter dominium animalium est homini datũ. Contingit tamẽ per accidens esse peccatũ multis modis. Primò, quando venatio fit cum damno proximi, vel in persona, vel in rebus, vt quia venator exponit se periculo occidendi, vel vulnerandi proximũ ex incautela, vel destruit segetes, semina, vineas, vel huiusmodi: & tunc iudica mortale, vel veniale, secundum qualitatẽ actus, vel periculi, cui se exponit, & ultra peccatũ tenetur de damno per eum illato, vel eius occasione. Secundò, si sunt personæ, quibus venatio est prohibita, vt clerici. c. in omnibus, de cle. ve. si se in hoc exerceant. Et cõstitutis in sacris pena suspicionis imponenda statuitur. ibid. c. Episcopum.

ALIQVI intelligunt, quod nõ interdicitur nisi venatio clamorosa, si autem nõ sit cum clamoribus, licet etiã monachis, & aliis: & tẽdere retia, & laqueos silenter. An autem tales mortaliter delinquant faciendo cõtra canonem, teneo quod non, quando nõ faciunt in contemptum, nec in scandalum, quia non est præceptum antonimo sic, nec de materia necessaria. Si tamen essent moniti, & nolent desistere, non excusarem eos à mortali, quia viderentur contemnere. Episcopis autem omninò prohibitum est. c. 1. dist. 33. Pan. tamen in c. 1. de cle. ven. dicit quod aliquando etiam licet episcopo, sed rarò, non causa voluptatis, sed necessitatis: vt si faciat ad exercitiũ, vel appetitum prouocandũ, & huiusmodi. Et sine scandalo: licet Pif. dicat omninò prohibitum.

TERTIO est peccatum mortale, quãdo diebus festiuis fit, taliter quod omittuntur diuina necessaria ad salutẽ, vt missa, & alia, ad quæ quis tenetur ex præcepto, vel si impediunt alios, ne possint audire: In aliis autem diuinis communiter est veniale, vel nullum: quia ad hæc nõ tenemur. Quatid, ex nimio affectu, qui tantus possit esse,

esse, quod peccatum constituerit mortale. Nam ex nimia venatione contingit, quod minores homines habent curam de familia, de rebus, vel alijs, ad quos tenentur. Quinto, quando domini priuant alios ne possint venari, quod est contra naturalem legem, hoc enim tyrannicum est: secundum Cae. in summ. ibi, contra bonum commune, contra libertatem & utilitatem, & tantum est propter proprium bonum delectationis. Ideo non excusatur à mortali tales, maxime quando apponunt poenam notabilem alijs venantibus, nisi ab antiquo, cuius principij non esset recordatio, venationes sint domino reseruatae, & tunc etiam poena debet moderari. Non enim propter vanam venationem aequum est ut quis occidatur, vel mutiletur, neque tales leges vel statuta videntur tolerabilia, & iusta.

VENDITIO.

Venditio, supra, Emptio, & Negotium, & Monopolium, per totum.

VERBERATIO.

VERBERANTES scholares causa correctionis, & patres filios clericos etiam in sacris, licite faciunt, nec incidunt in canonem, si moderate faciant. sup. Excommunicatio. 1. Non enim hoc fit suadente diabolo, sed iustitia.

VERBERATVS ex eo quod non potest solvere, si veniat ad pinguiorem fortunam, non tenetur amplius solvere: secundum Bal. in l. si. f. in ius voc. quia luitio corporalis cedit loco solutionis. glo. in c. sicut indignum. de homi. Secus est, si est impotens, & differatur solutio, quia tenebitur quando venerit ad pinguiorem fortunam. e. Odoardus. de sol. & ibi Pa. Si autem est impotens, & cedit bonis, & non luit poenam, tenebitur: ut dicitur gl. in regul. peccatum. in 6. licet aliqui contrarium teneant, primum tamen melius. supra, Restitutio. §. 55.

VESTIS.

Vestis, supra, Ornatus, per totum. Consecratio. §. 12. Benedictio. §. 3. Abbas. §. 8.

VICARIUS.

VICARIVS est, qui alterius vices gerit, sive in officio contentioso,

sive non, extra de eodem, per totum. Et in direc. li. 3. tit. 8. c. de of. eius qui vi. al. ge. per totum.

VICARIORVM quidam sunt perpetui, & non ad tempus, ut qui ecclesiarum parochialiū curam habent, & qui episcopi auctoritate constituuntur, c. ad hanc. de of. vic. & tales aliam vicariam habere non possunt. c. provideas. eo. ti. nec sine causa possunt amoveri. d. c. ad hanc. & debet habere 25 ann. & promoueri ad sacerdotium. in cle. quod de ecclesijs. eod. ti. alias ipso facto sunt privati, & tales constituuntur solum ecclesia parochiali, non rurali: secundum glo. in cle. vnic. eod. ti. & non possunt constituere vicarium alium perpetuum, sed bene temporale: ut dicit Car. ibi. Potest tamen instituere perpetuum vicarium auctoritate Episcopi rector ecclesiae: secundum Arch. Flor.

QUIDAM sunt vicarij temporales, sicut mercenarij in adiutorium curae animarum assumpti, quando scilicet rector per viam delegationis committit illi auctoritatem audiendi confessiones, quia hoc potest, etiam non habenti curam animarum, nisi sit ei prohibitum, ut perogrino, & ignoto. de cle. peregr. per totum. quia committere illis, ad Episcopum spectat. c. tua. de cler. peregr. Idem si committatur religioso, cui à sua regula, vel prelato prohibetur.

ALII sunt vicarij deputati super aliquam diocesim, vel prouincia, vel loco, de quibus est c. pe. eod. tit. & c. adijcimus. 16. q. 1. qui dicuntur iurisdictionales, tantam habentes auctoritatem, quanta eis conceditur. c. accepimus. de pri.

ALII sunt vicarij generales, qui ad omnia incumbunt prelato constituuntur, non solum respectu curiae, sed etiam respectu omnium incumbentium, & possunt cognoscere causas totius diocesis, inquirere, corrigere excessus, & huiusmodi: non tamen beneficia conferre. c. cum generali. eod. tit. habent ordinariam iurisdictionem, & possunt excommunicare, sed quia in Italia vicarius, & officialis ratio differunt, inspicienda est eorum commissio, quae & quanta sit, & iuxta illius tenorem iudicare.